

на губернский градъ, седалище на Генералъ Скобелевъ, който съ основанитѣ си гимнастически дружини силно повдигна духа на Румелийското население и даде началото на високъ български патриотизъмъ. Сливенъ тогава по най-демонстративенъ начинъ въ лицето на финансовия контрольоръ Шмидъ, прогони турския финансовъ контролъ върху новосъздадената областъ и спаси Изт. Румелия отъ предвиденитѣ въ Берлинския договоръ турски гарнизони. За първи пѣтъ въ Сливенъ се извика публично: „Долу Румелия!“ А въ съединението, споредъ признанието*) на тогавашния президентъ — министръ П. Каравеловъ, той даде най-много доброволци въ Сръбско-българската война.

Следъ съединението Сливенъ като че се умори, звездата му почна бързо да гасне. Съ освободението ни, Сливенската ръчна и машинна промишленность изгуби далечнитѣ турски пазари, Сливенския далеко проръчутъ „Аба-пазаръ,“ бързо запустѣ. Мѣстнитѣ аби и шаеци изгубиха пазаритѣ на Анадола и Сирия, като митно незащитенитѣ тѣсни граници на Княжеството се отвориха за слабитѣ, но евтини по цѣна европейски платове. Престана да се чува изъ Сливенскитѣ дворове тракането на сувалката и юнашката пѣсенъ на работливата сливенка. Като се вземъ главния поминѣкъ на Сливенското население, вземъ се благосъстоянието и околността му. Злото, обаче, не дохожда само: настѣпиха дни на изпитание. Скоро се появи филоксерата по лозята и унищожи второто главно занятие на гражданството му. Настѣпиха смутъ и паника въ душата на Сливенеца. По предприемчивото, по енергичното се изсели въ близкитѣ на Сливенъ градове, а останалото население остава като корабъ безъ компасъ, да вегетира съ това, що бѣ запазило. Държавата ни лѣкъ, като веѣка неразумна машица, вмѣсто да се притече въ помощъ къмъ тоя заслужилъ на народа ни градъ, при новото административно дѣленіе на страната, Сливенъ, макаръ пети по население градъ въ държавата ни, подравни го съ паланкитѣ, престана да бжде окръженъ, като се отне голѣма частъ отъ района на окръжния му сждъ.

Нешастията помрачиха и общественитѣ му.

*) Въ речта си предъ кжщата на П. Поповичъ, дето бѣше отседналъ, по случай приветствието му отъ Сливенци.